

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvánterkek és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 kor.
Negyed évre . . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítattak.

NYILTÁRT PÉLTŐRE 50 FILLÉR.

Felolvasó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajdosító:
STRAUSZ SÁNDOR.

Leszámolás.

Azok, akik szerették Olaszországot, mert belőle oly sok az egész emberiségé, sajnálatlaltal érzik, minő gázság volt ezt az országot a háboru forgatagába sodorni; régi, pénzfelbecsülhetlen értékű kulturkincseit a pusztulás veszélyének kitenni és — ami még sulyosabb teszi a büntényt — dolgos és minden szenvedélyessége mellett is békeszerető népet annak a borzasztó nyomoruságnak kitenni, amiről — látván az Európa harcterein dühöngő szörnyűségeket — senki sem állíthatja, hogy előtte ismeretlen lett volna.

Ha még most mindenütt nyíltan nem is, de titokban minden olasznak meg kell átkoznia azt a kormányt, mely eléggé leketlen volt az országot háboruba vinni, még pedig teljesen szabad elhatározásból, minden kényszerítő ok, sőt még annak látszata nélkül is, aminőt a többi hadviselő állam igazolására vagy mentésére felhozhat. Hozzájárul ehhez még az áruslás le nem mosható szégyenfolttja, aminőhöz hasonlót a történelem nem tud felmutatni.

Az emberiség lelkiismerete ma eltompult, megkérgesedett. De ebben az esetben felriasztja az elsőszörnyűködés. A semleges külföldnek meg az része is, mely egyéb iránt nem rokonszenvez a központi hatalmakkal, kiméretlenül elítéli az olasz hitzségést.

Akadhatnak Olaszországban egyesek, kiket a francia és angol ujjongó tetszénnyilvánítása elkábít, de a gondolkozókat ez

nem ejtheti tévedésbe: ez az ujjongás azoknak az örömet jelzi, kik ügyüket már-már elvesztettnek látták és most új remények csalogatásának engedhetik át magukat; tapsolnak a segítő árulóknak, akit egyébként, már mialatt kihasználják őt, szívők mélyéből megvetnek.

Mindenkit kell, hogy undorral töltönl el az a hírhedt fickó, aki — minden tehetősége dacára — a tisztességes emberek sorából ki volt küszöbölve és busás provizóért háboruba uszította az olasz népet.

Mindezt érzik a békeszerető olaszok. S az igazság megköveteli, hogy megkülönböztessük a megmondhatatlan félrevezetetteket a lelketlen vezetőktől; különbséget tegyünk a fizetett és gázság tudatában agáló ügynökök és beszámíthatlan áldozataik között.

Hiszen tudjuk, hogy a háboru előkészítésében mily hatalmas szerep jutott az angol és francia védőjárnak; tudjuk, minő ügyesen és perfidül használták ki az olasz népheves temperatúráját és a nép nemesebb érzéseit, hogy vad harci hangulatot keltessen; tudjuk, minő badar híresztelésekkel ámitották az olasz népet hónapokon át.

Azzal ejtették tévedésbe az olasz népet, hogy a központi hatalmak akarták a háborut; elhitették vele, hogy a német császár személyesen kívánta a területhódításokat, s ezekért évek hosszú során át készülődött háborura a német hadsereg. Elfelejtették az olaszok, hogy éppen Vilmos császár volt az, aki az évtizedek alatt gyakran mutatkozó, a németeknek támadásra rendkívül kedvező háborus alkalmakat mindig szándékosan, csak a béke fenntarthatása kedvéért elmulasz-

tolta és hogy minden kritikus helyzetben magas egyéniségének egész súlyát vetette latba, hogy a háborut elkerülhesse.

A német császár harci kedve és lemerdek, ehhez hasonló mese feltalálását megtoldották a német, az osztrák és magyar katonák »barbárságá«-nak elhíresztelésével, mintha nem tudná az egész világ, hogy a legjobb lelkületű emberek, s mintha nem éppen az olaszok lettek volna azok, kik »piripogyaságukat« oly gyakran kigunyolták.

De az olasz kormánynak minden eszköz jó volt ahhoz, hogy az olasz néppen a régi, szüntelenül szított osztrák gyűlölet mérleken túl fokozza és aljas fondorkodásaiban hozzá mélló cinkosa volt az antánt pénzével lekenyerezett olasz sajtó, melynek sohasem tell meg annyira zsebe, mint ezekben a véres napokban.

Igy történt, hogy több mint kilenc hónapig tartó fegyverkezés után az olasz kormány ahhoz a meggyőződéshez jutott, hogy — mint Salandra oly ügyvédi ékesszólással kitejtette — Ausztria-Magyarország hűtlenül felbontotta a hármás szövetséget, amikor a saját háza táján nem akarta tűrni a gyilkosok garázdálkodásait.

Félesleges Salandrával polemizálni, amikor minden érdektelen, tisztességes ember elundorodik az olasz áruslás láttára. A háboru ki fogja jőzanítani a félrevezetett, elámitott olasz népet s az ágyuk hangja elég erős lesz ahhoz, hogy becsületérzésüket felébressze.

Az elszámolás órája nem fog elmaradni: a hűségükben összeforrt szövetségesek le fognak számolni a hivatalos Olaszországgal; a

A vízcepppek regénye.

Írta: Gyarmati József.

Verőfényes szép tavaszi délután, a kristálytisza levegőn át, papíru onja játékony melegét a nap. Az itt-ott emelkedő kis hóbuckákon megörlik a sugár és ragyogó, aransárga színt ad a vízparton hosszan elterülő sűrű füzesnek.

A köröskörül elterülő sík hódód megszakad a nap erős melegétől, s kis kigyócskák képződnek, amelyek csendesen, zajtalanul folydogálnak, míg végre egyes mélyedésekben összetalálkoznak és mint jó testvérekhez illik, összeülkeznak, egybeolvadnak, hogy többé szét ne váljanak soha.

Örülnek a nem remélt viszontlátásnak, örülnek a gyorsan jött tavasznak, mely megszabadította őket a tél rabláncaitól, s a nap élető melege vissza fogja őket segíteni oda, ahonnan jöttek, szép tündérországba.

Mert — nem olyan régen még — milyen szép életük is volt.

Egy szép országnak szívében laktak ők, egy aranyos medencében. A medence köröskörül tarka tulipánokkal és hóféhér liliumokkal volt benőve, amelyeket gondos női kezek ültettek és amelyeket ők tápláltak ezüstseppjeikkel.

Szép holdvilágos estéken eljöttek — lepkekönyű csónakokkal — a tündérrájklyék és tündérlánykák és vív szerelemi dalokat énekelve elcsónakáztattak, míg csak a nap föl nem jött. Ekkor visszamentek a tihanyi part sűrűjében lévő

gyémántkastélyaikba és liliumágyaikba pihenni tértek.

A napsugárban pedig, enyhe szellő zúgásával aranyhalcskákall csevegtek. Elmesélték nekik az éj szép történetét.

Igy teltek a napok és éjjelek vidám örömben, míg végre kinőttek szárnyaik és röpültek — röpültek.

Körülröpködtek a szép aranyos medencét. Majd bucsut intettek a százzsínú tulipánnak, elbúcsztak a habféhér liliumtól és még magasabbra szálltak, hogy körültekintsenek a nagyvilágban Mit is csinálnak az emberek?

Furcsa látvány táruult szemek elé. A virágos mező tele asszonyokkal és leányokkal, akik nagy szorgalommal és vasakarattal művelik a földet.

Az utat beláthatatlan hosszú sorban férfiak lepték el. Sapkájuk kibokrértázza, ajkukon vig dalt énekelve vonultak a sima uton fölfelé, mindig csak fölfelé.

— Vajjon hová mehetnek? Miért hagyják el otthonaikat, feleségeiket, gyermekeiket? — A kis vízcepppek nem tudták ezt megérteni.

— Kiváncsiságuk azonban nem hagyott nekik nyugtot, ők mindent akartak tudni.

— Leszálltak hát a földre s a tikkadó hőségben menetelő férfiakat körülröpködtek, szárnyuk libbenésével fölfrissítették a levegőt; s a lankadó virágokat új életre keltették.

Berepültek a férfiak keblébe és ott megtudták, miért hagyták el hivesüket, gyermekeiket. Dalolásukból megértették, hogy rút, galád ellenség

tört erre az országra, hogy szép virágos kertjeit letiporja, hogy aranykalásos rónáit letarolja, hogy kristálytisza vizeit bemocskolja.

Azért hagyták el a férfiak kis otthonukat, hogy megvédjék a nagyot, az igazat, a legszentebbet: a Hazát. Azért oly vidámak a férfiak, mert hazát mennek védeni. Azért nem szomorkodnak, mert tudják, hogy vissza fognak még ide jönni.

Ha testük ott porlad is el a messze idegenben, lelkük ide fog jönni pihenni ebbe a sokat szenvedett és oly sok vérel áztatott hazai földre.

A kis vízcepppek is utrakeltek, hogy elkísérljék a lelkes csapatokat a dicsőség felé, a harctérre. Utközben gyakran leleszálltak, s szárnyaik libegésével a fáradt csapat ismét fölfrissít, tikkadó ajkaiat pedig mézseppjeikkel üditették föl.

Mikor a harctérre értek, ott is állandóan körülöttük voltak a vitéz honmentőknék.

Sok szép napot éltek át így. Sok dicső nagy győzelemnek voltak szemtanúi.

Látták, hogy a bokrétság sapkákat mindig elől mentek, s a nagy — nagy sáros tömeget milyen könnyen semmisítették meg.

Hogy tapsoltak, mikor egy ilyen kis maroknyi csapat a sáros nagy tömeget megfutamtította. Ilyenkor jégesőt zúditottak a grávák fejére, hogy félelmtük még nagyobb legyen.

Igy teltek a szép napok, amikor egyszer csak jött a dér, s a sárguló fűleveleket lefújta a szél és a lekopasztott fákat fehér zuzmara lepte be. A hideg északi szél az ő kis szívük dobogását is elnémította, s pehelykönyű testecskeik le-

fiókleszámolást pedig az olasz nép fogja megejtetni azokkal, akik felelni tartoznak a hitlzegés pártatlan gazságáért.

Iparostanoncok jutalmazása.

A csáktornyai alsófoku iparostanonciskolában a f. 1914—1915. tanév évzáró ünnepélye a községi előjáróság, iparostanület és ipartanodai bizottság, iparostanület jelenlétében június hó 13. án délelőtt 9 órakor folyt le az állami elemi népiskolai tanítóképző-intézet egyik termében. Az ünnepélyt ezúttal az iparostanonciskola igazgatójának távollétében Brauner Lajos ipariskolai tanító nyitotta meg.

Megnyitójában melegen üdvözölve a megjelenteket, a világháborúnak a közoktatásügy minden ágára, de különösen az iparostanonciskola súlyossá vált helyzetére irányította a megjelentek figyelmét. Ily súlyos viszonyok mellett, a lehetetlennek látszó akadályokat csakis a tanítótanület fokozott és állandó munkásságával sikerült legyőzni és az iparostanonciskolában a rendes tanítás és munkásságot biztosítani. Majd lelkes szavakkal esetelte a tanoncok előtt úgy az iskolai, mint a műhelyi munkában való minél tökéletesebb kiképzést, a munkában való örömet, mely az emberi élet legizisztább, legédesebb és legartósabb öröme. Végül megemlékezve a magas tanügyi kormányzatra, a helybeli iparostanületnek, a Csáktornyai Takarékpénztár és Muraközi Takarékpénztárak azon áldozatkészségeiről, melyekkel lehetővé tételt az, hogy adományaikból több iparostanonc szorgalmas tanulását, pontos iskolalátogatásért, nemkülönben a rajzban és a magyar nyelv elsajátítása körül tanusított előmenetelükért pénzzutalomban részesüljön.

A megnyitót következett a tanoncok jutalmazása. A Neumann S. féle alapítvány (30 K) és a két pénzintézet adományaiból (50 K) jutalmat nyertek:

az előkészítő osztályból: Gáspárlin János (Oreski István Kovács), Szremecz Pál (Czukur György nyerges) 4—4 K; Pepelki Máttyás (Stich István cipész), Szabol József

(Ivácsics Ignác szabó) és Topolovecz István (Saffárics Gáspár asztalos) tanoncok 2—2 K-át. az I. osztályból: Grábár Rezső (Hirschsohn Henrik kereskedő), Petkovics Antal (Antonovics Antal mészáros) és Rokics Márton (Herzer Izidor kereskedő) tanoncok 4—4 K-át.

a II. osztályból: Labodics Mihály (Horváth Mihály csizmadia), Lipics Béla (Sul-leisz János asztalos), Stich Gusztáv (Stich István cipész) 5—5 K-át, Hrebák Ignác (Kunstek István lakatos) tanonc 3 K-át.

a III. osztályból: Dürnbeck János (Strausz Sándor könyvnyomda), Mekovecz Ferenc csizmadia), Stich József (Stich István cipész) és Verhár Elek (Verhár József csizmadia) tanonc 5—5 K-át.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi Minisztérium által adományozott 40 K jutalmat Lipics Ferenc (Deutsch Salamon kereskedő) III. oszt. kereskedőtanonc kapta.

A jutalmak kiosztása után Brauner Lajos ipariskolai tanító köszönetet mondva a megjelenteknek a szives érdeklődésért, az adományozóknak az iskola iránt tanusított áldozatkészségeért, nemkülönben a tanítótanületnek a tanév folyamán teljesített önálló munkásságáért, a tanoncokat jó magaviseletre és a becsületes munkára buzdítva, az ünnepélyt bezárta.

Igazolvány kényszer elrendelése.

A m. kir. belügyminister urnak 18618 és 19810 eln. számú rendelete szerint — a monarchiának Olaszországgal bekövetkezett hadállapota folytán — az igazolvány kényszer a délnyugati harcszintér hadtáp vonalaira is elrendellett, miért is mindazok, kik Insbruck, Schwarzach, St. Veit, Zellweg, Marburg, Pragerhof, Csáktornya, Murakeresztur, Gyékényes, Barcs és az ezekről délre fekvő állomások valamelyikére utazni szándékoznak, a fent hivatkozott belügyministeri rendelet szerint csak szabályszerű igazolás mellett utazhatnak.

Igazolásul szolgálhatnak:

- arczképpel és szabályszerű záradékkal ellátott utlevelek,
- állami, udvari, közigazgatási, államvasuti és magánvasuti tényleges szolgálatban levő (nem nyugdíjas) alkalmazottak és hozzátartozóinak arczképes igazolványai,
- a vasuti hadiforgalomra nézve előírt igazolványok; ellenben az a) pont alatt említett utlevelek csak akkor, ha az illetékes magyar közigazgatási vagy Ausztriában a tartományi rendőrhatalóság által oly záradékkal vannak ellátva, mely a fent megjelölt vonalak bármelyikére is jogosít.

Magánszemélyek részére utazási igazolványokat az elsőfoku rendőrhatalóság (főszolgabíró, városi rendőrkaptány) a határrendőrség állomáshelyein ezeket a határrendőrség állítja ki.

A mennyiben ily igazolvány kiállítására válik szükségessé, annak beszerzéséről a közönség a hivatalos órák ideje alatt gondoskodik, ezeken kívül csak oly esetben állít ki a hatóság igazolványt, ha az utazás fontossága és feltétlen szükségessége igazolást nyer.

Aki tehát utazni óhajt, idejekorán érdeklődjék, hogy az utazás milyen körülmények között lehetséges, nehogy kellemetlenségei legyenek.

K Ü L Ö N F É L É K .

Két kéz.

*Höl sziklára szikla tornyosul
S ködféjű hegy tátkogó ölösen
A kis patak elzúródáva, üveggyöngyként hull:
Fateplomos, törpe, kis tót falucskába
Volt a hadsereg egy század katonája.*

*Várták, hogy majd lezúdul az ár,
Mely szeretne mindent eltemetni,
Amelynek zavaras víze orozs és tatár.
Erős gátat raktak acélszuronyokból
Hej! Az orozs hullám vére csurran attól.*

*Volt köztük egy fiatal baka,
Lányosarcú gyermek és egy szürke,
Harcosbajszú, ráncosképű, öreg katona.
Megszerették egymást, s amint jött az óra,
Egymás mellett mentek a találkozóra.*

*— Látszik már az ellenség sora,
Kézben már a puská, roham lesz.
Az öreg vitéz a kezét nyujtja bucsura.
Még a kéz a kézben nyugodott, amikor
Egy vasmadár szisszent a légben, valahol.*

*Este volt s a kis csatátéren
Szantéceek lámpái mozogtak.
Két egymást szortó kezet találtak vérben.
Az egyik kicsiny volt és lányosan fehér,
A másik meg ráncos, barna és csupa vér.*

Csáktornya.

Bezeredy Lajos.

— **Halálozás.** Kornfeind Vince, jános-házai plebános, mult héten Jánosházán 75 éves korában meghalt. A megboldogultban Kornfeind Nándor nyugalmazott körjegyző testvérbátyját síratja.

— **Katonai előléptetés.** A király Veér Árpád okl. tanító, a csáktornyai áll. tanítóképző intézet volt növendékét, m. kir. 20. honvéd gyalogezredbeli hadapródot, az északi harctéren az ellenség előtt tanusított vitéz és bátor magatartásáért zászlóssá nevezte ki.

— **Hösi halál.** Ismét szomorú hír érkezett. Koltay István okl. tanító, a csáktornyai áll. tanítóképző intézetnek a mozgósításig nevelője, az északi harctéren ellenség golyótól hősi halált halt 22 éves korában. A hős katona a budapesti 29. honvéd gyalogezred hadapródja volt s mint a polgári életben, úgy fokozott mértésben a harctéren is köteleességét férfiasan teljesítette. Mint az Alföld szíjait fia önként jelentkezett a mozgósítás elején s leghőbb vágya az ellenséggel szembeállni volt. A harctéren mindig az első között volt, küzdött mint az orozslán s most idegen földön nyugszik. Elestével pecsételte meg hazafias érzését. Vére ontásával járult a győzelem kivívásához. Május 19. én Drohobcznál érte a haslövés, mely fiatal lelkét kioltotta. A helyszínén temették el Nyugdjék békében!

— **A megvakult katonáknak.** A hadban megvakult katonák javára, a muracsányi állami elemi iskolában rendezett ünnepséggel kapcsolatban megindított gyűjtéshez, utólag Kiss Ernő perlaki kórházi gondnok 10 K-val járult hozzá, amely összeget rendeltetési helyére juttattuk. A rendezőség.

— **Állandó mozi.** Érdekes műsora lesz a mai két mozielőadásnak a Rákóczi-utcai mozisínházban. Előadásra kerül Katona József nagyhírű Bánkbanja, tragédia négy felvonásban, a kolozsvári és budapesti nemzeti színházak tagjai felléptével Gertrud szerepét Jászai Mari, Bánkbanit Bakó László s Melindát Paulay Erzsébet játsszák. — Utána színre kerül „Bájos ismeretlen” vígjáték egy felvonásban. A két előadás kiftűnő látványosságot fog nyújtani. Az előadások

szálltak a földre és betakarták a zöld vetést szép fehér takaróval.

Szüvöltve futott végig jégge fagyott kis testecskéiken a hideg szél, de ék annál inkább öszszebujtak, hogy egymástól el ne válasszák őket.

Mély szenderegésükből a jó meleg nap ébresztette föl őket. Megdörszölték szemecskéiket és körültekintettek.

Míntha csak tegnap aludtak volna el. Alig találnak valami kis változást.

Most is azok a bokrétság, vidám férfiak kergetik a nagy sáros tömeget. Most is az a piros-fehér-zöld bokrétság kis csapat meg elől és villámokat szór a kardjuk, amint a napsugárban megfordulnak.

Az ő szívüket nem fagyasztotta meg az északi hideg szél, mert azt a honfui hév tüzeite és melegítette.

Majd a jótékony meleg nap kinöveszti a kis vízcsöppek szárnyait és vidám kedvel kelnek szárnyra, hogy jégesőt zudítsanak a sáros nagy tömeg fejére.

A perzselő nap melegében leleszállnak a fáradt vitézekhez s körülöpködik őket; tikkadó ajkaikat mézcsöppejikkel dűtik föl.

Mikor pedig a kis maroknyi piros-fehér-zöld bokrétság csapat megfutamítja a piszkos, sáros, nagy tömeget, oly boldogan tapsolnak, hogy szemük könybe lábad a nagy győzörűségtől és kis szívecskéjük majd megreped örömeiben.

fél 6 és fél 9 óraker kezdődnek a rendes helyátrak mellett.

— **Féktelen élelmiszer-uzsora Perlakon.** Perlakról írják: A perlaki intelligencia ugyan csak megéri az élelmiszer uzsora nyomasztó hatását. A hetivásárokon az eladók tetszésük szerint oly magas árakat szabnak, hogy méltán lelketlenséggel lehet őket vádolni. Ehhez járul a tyukászok grasszálása. Találkozok még olyan ember is, perlaki lakos, aki a majorságot az intelligencia elől összeveszi és nyereséggel elküldi. A tehenek gazdák a tej árát is felemelték 28 fillérré, a tejfelt pedig szintén literzár 80 fillérré, noha a minőség mindig rosszabb lesz. Kenyér- és buzálist nincs, sehol sem kapható. Ideje volna, hogy a közigazgatás észrevegye ezen tarthatlan állapotot és véget vetne ezen féktelen élelmiszer uzsorának. Szabott árát kérünk!

— **Barakkórház építése.** A Csáktornyára tervezett barakkórház építése a megalósulás stádiumába lépett. A kijelölt területen, az u. n. Zvernyákon, az alapásatásokat már megkezdtek. Egyelőre 304 beteg részére építenek barakkokat. Szükség esetében 700 betegre bővíthetik ki.

— **Sorozás.** A 18 évesek sorozása folyamatosan van. A csáktornyusi járás 18 éves népfőkeleinek szemléjét június 30 és július 1-ére tűzték ki.

— **A hadi menetrend megszűnése.** A Déli Vasuton a hadi menetrend megszűnt és a személyvonatok a mai naptól kezdve akként közlekednek mint a hadi menetrend életbeléptetése előtt Gyorsvonatok holnap indulnak.

— **A háború.** Az orosz gőzhenger, mely végig akart hengerezni Németországon, úgy látszik, visszafelé fordul. A galicai eredmények rohamosan tornyosulnak s az oroszoknak Galiciából való kizűlését eredményezik. Győzelmes csapataink az egész vonalon előnyomulnak s az oroszok eszeveszetlen hátrálnak. Bóhm Ernő a lembergi úttól délre az összes orosz hadállásokat az egész vonalon rohammal bevette s az ellenséget visszavetette. A Pflanzler hadsereg csapatai pedig a Pruth mentén operálnak sikeresen. A június havi eddigi csatáknak és ütközeteknek gazdag a szákmánya. Június 1-től 15-ig összesen 122300 főnyi legénységet fogtunk el és 52 ágyút, 187 géppuskát és 58 löszerkocsi zsákmányoltunk. Még nagyobb arányokat mutat az oroszok vesztése, ha a gorlicei ütközettől számítluk vesztéseiket. A nyugatgalicai diadalmas áttörés óta az egyes hadszíntereken a szövetséges hadseregek több mint 450 ezer hadifoglyot ejtettek s 320 ágyút és 840 géppuskát zsákmányoltak. Seregeinknek legújabb fegyverténye Grodek nyugati részének elfoglalása, melynek következtében az ellenség visszavonulása nagyrészt rendellenes oszlopokban történik, ami az orosz erők nagyfokú megrendülését mutatja. — Az olasz színtéren az olaszok erőlködése hiábavaló. Pedig legjobb csapataikat küldik tűzbe, hogy a betörést sikerrel eszközöljék. Mindhiába. Ottani erősítéseink bevehetetlenek. Mutatja a 10 ezer olasz halott, melyek a csatateret borítják. — Egyéb harcszíntereken jelentősebb újabb események nem történtek s így helyzetünk mindenütt előnyös.

— **Kedvezményes jegy a sebesült katonák látogatására.** A belügyminiszter értesítette a fővárost, hogy a kereskedelemügyi miniszter rendeletet adott ki a sebesült és

beteg katonák látogatása céljából engedélyezett meneldijkedvezményekről. A rendelet értelmében az államvasutak igazgatósága a beteg vagy sebesült az osztrák-magyar monarchiában orvosi kezelés alatt lévő osztrák-magyar harcosok hozzátartozói részére a harcosok meglátogatására teendő utazásaihoz a III. kocsiosztályban egy a személyvonatoknál, mint azoknál a gyorsvonatoknál, amelyek III. osztályllyal közlekednek és más kezelésben álló helyiérdekű vasutaknál 50 százalékos utazási kedvezményt engedélyez. Hozzártartozóknak tekintendők a szülők, gyermekek, testvérek és a feleség. A meneldijkedvezményt csak az 50 kilométernél nagyobb utazásoknál lehet igénybe venni. A féljegyeket a személypénztárak csak akkor szolgáltatják ki, ha az illető hozzátartozó értesítést mutat fel, amelyben annak a kórháznak a vezetősége, ahol a beteg vagy sebesült katonát ápolják, igazolja, hogy a katonának a vezetés ellen akadály nincsen.

— **Az aratási szabadságok.** Az aratási munkák biztosítása céljából, mint már ismeretes, a hadvezetés szabadságot fogja a fegyverben álló gazdáknak és a gazdasági munkásoknak a hadműveleteknél ideiglenesen nélkülözhető részét. A szabadságot a szabadságotlanoknak maguknak kell rapporton kérniük. Az önálló gazdák csak saját birtokukra kapnak szabadságot, a munkások oda, ahol utoljára dolgoztak. A szabadság általában tizennégy napra szól, a melybe mellányos esetekben az utazás idejét nem számítják bele. A törvényhatóságok és előjáróságok kötelesek lesznek a csendőrség bevonásával szigorúan ellenőrizni, vajjon a szabadságot legénység valóban a kérdéses aratási munkálat látja-e el. A hadügyminiszter a szabadságotlanok ezen a módján kívül még arról is gondoskodott, hogy az aratási munkák céljából a községek vagy a földbirtokosok kívánására munkáscsoportok bocsáttassanak rendelkezésre. A munkáscsoportok kapnak zsoldot és ellátási költséget s ezenkívül az igénybevevő hatóságoktól, illetve földbirtokosoktól a helyi viszonyoknak megfelelő munkabé-pótlékot is.

— **A hadisegély megvonása.** Az 1914 évi XLV. t.c. 7 §-a kimondja, hogy mindazok, akik a mezőgazdasági munka megnyitásával nem élnek a kínálózó kereseti alkalmakkal, vagyis nem mennek el napszámba, hadisegélyüket elvesztik. Minthogy munkálatokban bőség van, mindazon hadisegélyben részesülők, akik munkát nem vállaltak, sürgősen jelentkezzenek, mert ha nem vállalnak munkát, további segélyezésüket beszüntetik. Már több helyről feljelentés érkezett, hogy egyes hadisegélyt élvezők nem mennek munkára. A munkateljesítést a legszigorubbán fogja ellenőriztetni a hatóság és a Hadsegélyző bizottság.

— **A cipész- és csizmadiaipar összevonása.** Az 1884-ben kiadott miniszeri rendelet és a képesítéshez kötött mesterséget megállapító és felsoroló lajstrom a csizmadia- és cipészipart külön-külön említi. Miután azonban a gyakorlati életben e két mesterség, az azok közé vágó munkák hasonló voltánál fogva annyira összeolvadt, hogy a csizmadia cipőket, viszont a cipész csizmákat készít, a kereskedelemügyi miniszter az említett lajstromot olyképen igazítja ki, hogy a csizmadia és cipész mesterséget egy iparágának tünteti fel. A miniszter erről értesítette az összes törvényhatóságokat.

— **A 18 éves önkéntesek.** Az 1897. évből született egyéves önkéntes és önkéntesjelöltök már csakis a közös hadsereg kötelékében léphetnek be. A jelentkezés az illető kiegészítő parancsnokságoknál történik. A gyalogsághoz és vadászcsapatokhoz korlátlán számban lehet belépni és az újonc illetőségű helyéről kiegészülő csapatot a belépésre vonatkozó engedélyt nem tagadhatja meg. A lovasságnál minden pótszázadhoz 3 egyéves önkéntest vesznek fel azaz, hogy az illető hadiszolgálatra alkalmas lóról és főszerelésről gondoskodni tartozik. A tábori és hegyi tüzérsgnél 10 és löfésztársé kötelezettségével minden üteghez 8 önkéntest vesznek fel. A vartüzérsgnél minden pótszázadhoz 10 önkéntest, a tréning minden pótraktárhoz 8 egyéves önkéntest fogadnak el; a ló és főszerelés állításra itt is kötelező. Az árkászoknál és utászoknál minden pótszázadhoz 3 önkéntest vesznek fel. A vasuti és távirócsapatoknál egyelőre nem fogadnak el önkéntest. Az egészségügyi csapatoknál a csapatparancsnok korlátozott számú önkéntest vehet fel belátása szerint. 1898-ban született jelentkezők csak akkor vesznek fel, ha az előző évfolyamból a felvételle engedélyezett számban nem telnek ki. A jelentkezőknek a több népfőkelesre kötelezettekkel egyidőben kell bevonulniuk.

— **Nem vonják be az eddigi pénzt.** Néhány nappal ezelőtt az a hír járta be főképen a vidéki sajtótól, hogy a tíz és husz filléres nikkelpénzt, valamint az 1914 előtti időből való egy koronásukat legközelebb bevonnák, miután azokat új veretű pénzért szándékoznak kicserélni. A Magyar Távirati Irodát felhatalmazták annak kijelentésére, hogy sem a kormány, sem annak közegei ilyen rendeletet nem adtak ki és a forgalomban lévő tíz és husz filléres nikkelpénzt, valamint az említett egykoronások, úgy mint eddig, jövőben is forgalomban maradnak. Miniszterelnökség Sajtóiroda.

— **Jobb lesz a kenyér.** A kukoricás hadikenyér rövidlegetű története, miután keserűes pályafutása után elérte ahhoz a ponthoz, amikor már teljesen élvezhetetlen volt, egy új fejezet elé került. A közönség legnagyobb öröme ezental a hadikenyér készítéséből kikerül a kukorica, amely ezuttal minden jónak az elrontója volt. Mint értesülünk, a legújabb kormányintézkedés folytán június 15-től kezdve 40 százalékos keverési arányban keveretik a közfogyasztásra szánt liszt, vagyis a kenyérliszt 40 százaléka rozsából és 60 százalék búzalisztból fog állani.

Szerkesztői üzenet.

W. S. »Hogy meg ne ismerjük egymást« — nem közölte.

Egy könyvkötő tanuló
és egy
papírkereskedő tanuló
felvételük

Strausz Sándor
könyv- és papírkereskedésben, könyvkötészetben Csáktornyan

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika vu Csáktornya

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Preplatna ošna je:
Na celo leto . . . . . 8 kor.
Na pol leta . . . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Saradniki:
PATAKI VIKTOR i SRÁY FERENCZ.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SANDOR.

Stalno napreduvanje naših šeregov.

Vkantli su se naši neprijatelji. - Kaj kuhaju naši neprijatelji vu politici? Rusi su se navoljili tabora. - Taljan dobro zna bežati. - Opet se je vu Magjarskoj više kak jeden miliard korunah nabralo za taborske stroške.

Rusi sprazniju Lemberga - Bombardiranje Rimini talijanskoga varaša. Velika bitka na čelim galicijinskim frontu. - Mržnja med srbi i taljani. Taljanski zarobljeniki.

Kak stojimo na bojnem polju?

(M. J.) Englezka, Francuzka i Russija nisu cekali vnogo od talijanske vojske, gda su talijana k sebe privabili, ar su znali, da je talijansko vojništvo jako mehko, koje daleko stoji od toga, da bi ga za viteškoga mogli zvati. Da su ga ipak med svoju kompaniju vzeli, tomu je zrok, ar je rus vu Galiciji jako vu stiski bil. Naši neprijatelji su mislili, ako se talijan kre naše tirolske granice z svojimi šeregi pokaže, da budemo morali onda jeden veliki del naših vojnikov iz Galicije na talijansku granicu poslati, pak da s tem izgubimo svoju jakost vu Galiciji.

Rusi su se jako vkanili. Niti jednoga vojnika nismo morali iz Galicije odzeti, ar smo mi i nemci dosta šeregov imeli i za talijane. Ravno od onoga dneva, gda je na očividnost došla talijanska vkanjivost, su naše i nemške čete najviteške vojničke čine napravile vu Galiciji proti rusu. Prevzeli su festunga Pšemišla, prevzeli su Sambor, Javorov, Strij, Stanislau i druge varaše. Približujemo se k Lembergu i Varšovi, koji veliki varaši budu s Božjom pomoćom takaj vu naše i vu nemške ruke opale, kak se vidi, još vu ovim mesecu, ali je moguće, da za jeden, dva tizednov.

Englez, Francuz i Rus je i zbog toga vabil Talijansku da nas ostavi, pak da se k njim pridruži, ar je mislil, da bude onda Rumunjska, Grčka i Bulgarska takaj proti nam vojuvala.

Ali i tu su se ovi naši neprijalji jako vkanili. Bulgarija je našim neprijateljem na znanje dala, da ona i na dalje nepristrana hoće ostati, tojest, da niti s jednom, niti s drugom vojujućem orsagom neće držati. Grčka je rekla, da s tem, da se je Talijanska vu tabor pustila, bude se morala proti talijanu braniti s oružjem, ar talijan i njegovo morje hoće odzeti. Rumunjska pak je rekla, ako rus odtrgne iz svoje zemlje jeden veliki falat, Bessarabiju zvanu, pak njemu da, onda bude si premislil, kam bude se pridružil. Kajti rus od toga neće znati,

rumunj mu neće na pomoć iti. Osobito vezda, da vidi, da naša vojska bje rusa, nije tak bedast rumunj, da bi mu na pomoć išel. Srbija se takaj premišlava od onda, od kada se je talijan vu tabor pustil, ar je rus lani sve ono obećal Srbiji, kaj je vezda vu stiski Talijanskoj obećal, tojest Dalmaciju i naše morje.

Iz toga svaki naš čitatelj viditi more, kak se kuha i meša stvar vu politici i kak bi radi naši neprijatelji z svojom groznom huncvutarijom nas prevladati i od nas naše na granici ležeće orsage odzeli.

Ali neistinitost, grabežljivost i zlo nakanenje gospodin Bog kaštiguje ne samo jedinim zlim ljudem, nego i zločestimi narod. Koji su nas vuništiti šteli, sami oni budu vunišćeni. Stara, ali istinita izreka veli: »Koj drugomu jamu kopa, sam bude vu nju opal!«

Istinitost ove izreke se kaže, ar su naši neprijatelji vre vnogo više kak na pol vre preobladani.

Gledimo vezda, kak stojimo na bojnem polju?

1) Veliki del Francuzke i čeli Belgium vu ruki nemškoga vojništva stoji. Francuz i englez proba i proba s velikom silom, da bi nazaj mogel dobiti od njega odzete zemlje. Ali nemški šeregi se tak jako držiju, da niti jednu mekotu nedaju nazaj od francuza i od belgianca odzelić orsaga i varmegijah.

2) Rusu su naši i nemški šeregi vu mesecu majušu i vu ovim mesecu takve vudarce dali, da nemre k sebi dojt. Traju ga iz Galicije vun, a na drugoj strani je vre nemec osvojil iz Ruske zemlje dvaput više, kak je čela Galicija velika. Sami polovljeni ruski oficiri pripovedaju, da su se rusi vre navoljili tabora za to se drage volje predaju. Da je rus vre izgubil tabora, to je svéta istina.

3) Talijan je mislil, da bu nam taki kraj, gda se on pri granici pokaže. A kaj se je pripetilo? Niti korak nije mogel stupiti prek granice. Gde je probal prek granice vrditi, tam su ga naši vojniki pošteno nabuhali. Jeden

naš general je rekel, da je zlo, da talijan jako dobro zna bežati. Tak dobre noge ima, da ga naši nemreju dostići, makar se kak goder žuriju za njim. To jim je sreća! Ar ako se koja bitka počne, pak talijan vidi, da se naši vojniki ne šaliju, odhiti od sebe pušku i čeli cakumpak, pak kak da bi zajeće noge imel beži nazaj, kak more. Čele kompanije se predaju našim. I to se je pripetilo, da su dvé talijanske kompanije štuke i mašin-puške sobom donesle vu šenk našim četam, da jih dobro primiju. S takvimimi vitezi nebudu naši vojniki velikoga posla imeli.

4) Srb? On je vre čisto na nekaj došel. Niti se genuti nemre. Okoljen je i svačkojački betegi ga koleju doma. Vezda ima vréme, da se premišljava, kaj je vćinil.

5) Da neprijateljim zlo ide, vidi se iz toga, da englez vezda nas magiare i horvate vabi k sebi. Ponudja nam slobodu i neodvisnost od Austrije i Nemške, ako bi s njim držali. Kakva je to nepoštenost od toga englezkoga naroda! On misli, da se tu handlati da Nepal je na nas skup svojimi saveznici, vuništiti nas je hotel a gda vidi, da bude tabor izgubil, onda nam ponudja slobodu, neodvisnost, pak misli, da smo mi takvi nepošteni vkanjilivi ljudi, kak je talijan.

Hvalja budi gospodinu Bogu, da nas je do vezda vodil, da je do vezda s nami bil, pak da je ojačil ruke sinov naših i k nam vćernih saveznikov! Netrebamo još dugo čekati, da bummo mi diktrali mirske pogodbe našim neprijateljem. Ali predi je treba do kraja potući naše neprijatelje, tak, da se 50 let niti genuti nebudu mogli. To se i ufati moremo, ako bude i nadalje tak stalno viteživo naših junakov i ako budemo i na dalje tak skupa držali mi, koji smo doma ostali.

Da svi narodi vu Austriji i Magjarskoj s oduševljenjem držiju skupa za dobrobitje države, opet su pokazali. Koji nisu vu tabor išli, oni su na novo velike svote dali orsagu na porgu. Vu Magjarskoj se je opet po drugoć više, kak milijard korunah nab-

ralo. Magjarska i Austrija je vre svegaskupa sedem milliardov, tojest sedem jezer millionov za taborske posle na pomoć dala orsagu. Iz toga moreju i naši neprijatelji viditi, da mi ne samo vu vitežtvu na bojnóm polju dobro stojimo, nego i vu peneznih poslih domaj. Nam ne je treba bilo drugam po peneze hoditi ar smo tak bogati, da sami moremo orsagu na posudu dati onu veliku svotu, koja se za tabor potrebuje.

Talijan je moral engleza za novce prositi, gda je tabor počel. Englez mu je dal na dobre kaniate, ali bude porciju vu Talijanskoj englez pobiral, dok se dug neizplati. Pak se je takov narod podufal s nami se vu boj pustiti!

Najnovesi glasi su na bojnóm polju sledeći :

Jeden del naših seregov je iz cele Bukovine izliral ruse, dapače su naši vre vu Rusku zemlju, vu Bessarabiju vdrli. Druge čete se svaki den približuju prama Lemberg, med tem vnoغو rusov poloviju. Vu mesecu juniusu je broj polovljenih rusov ober 50 jezer, koj se svaki den poveksava. Talijan je iz jednog zrakoplova na Fiumu bombe hital. Dva naši replani su nad njega i vuništli su ga. Talijanski luftbalon je vu morje opal. Vodja luftbalona i jeden vojnuk su vumrli, druge soldate su iz morja naši vun potegnuli i vu sužanstvo odegнали. Naše i nemške pod vodóm plivajuće morske ladje su opet nekoliko francuzkih, englezkih i talijanskih ladjah podvrtale. Talijani su kre Görca s velikim zgubičkom bitku izgubili. Gda su se talijani vu bég pustili, više stotin mrtvih su na bojnóm polju ostavili.

Meseca 15-ga došli su sledeći novi znameniti glasi : Pri Jaroslau zvanom mestu su rusi veliku izgubili. Predalo se ih 18 jezer. Broj polovljenih se poveksava. Ruska vojska retirira bez ikakvoga reda.

Pri Zalesciji je takaj bitku izgubil rus. Polovili smo ovdí više, kak 6 jezer rusov. Iz Bukovine izlirani ruski šereg beži po bes-sarabijskih setah i skriva se, da nebi moral opet vu boj iti.

Talijani su pri Plava zvanom mestu veliku zgubili. Broj na mostu ostavljenih mrtvih talijanov je više kak jezer. Talijani nisu imeli tuliko vremena, da bi svoje mrtve pokopali, tak su jih naši vojnuki natirali.

Talijanska vojska.

Svakomu bude povojji, ako spisemo, kakvo vojsku ima on orsag, koj je još večera naš saveznik bil, denes pak, kak svaki izdajnik, najveksi neprijatelj nam je nastal i odzaja se je na nas navalil, kak nekakva grabežljiva divja stvar. »Talijanski orsag s otvorjenom zastavom je skočil k neprijatelju, kad smo vu pogibelj došli.« — veli naš stari kralj vu manifestu, kojega je s vojemo vrlomu narodu poslal. Soldat, — Magjarskoga orsaga najpogleviteši soldat govori vu ovi rečima i zatuži pred svetóm jednoga drugoga soldata, Talijanskoga orsaga prvoga soldata, tojest kralja, koj je svoju reč né obdržal, neg vu sili izdal nas je Zatužiga, da je izdajnik, da je ostavil onoga prijatelja, koj mu je vu svaki teškoći napomoć bil, bez kojega nebi bil mo gel živeti.

»Talijanski kralj boja nam je poručil« veli naš kralj vu manifestumu — »neje nepoznati neprijatelj« — veli nadalje. Istina

neje nepoznati, već je vnoģiput bežal pred našim oruzjem, pred našemi viteži. Bežal je on već i vu Abessiniji, gde su mu divji ljudi celoga serega vlovili tak, da je niti jeden clovek né mogel vuđti. Bežal je već i vu Tripolisu, gde niti denes dalje nemore dođti, kak štuki nosiju od morja.

Naša jedna ruka dosta bude, da ga vuništimo. Pobegelj je talijan već pred svakim, pobegelj bude i vezda, kad se nemški četerdeset i dva centimeterni i naši trideset i pol centimeterni štuki oglasiju. Im je već Radetzky naš glasoviten general svojemi 70 hiljada vojniko 1849-ga marciusa 23 ga 120 hiljada talijana potukel.

Vu historiji néma péjde, da bi jeden kralj tak bil izdal drugoga, kak je talijanski našega. Kaštiga bude ga postigla, kad naši seregi opet ulaziju vu Majlant i vu Veneziju. Stém se i talijanskoga kralja tronus prehiti i za kopa podse nećimurnoga izdajnika.

Dakle idemo gled, kakvo moć ima talijan? Vu Talijanskim je takodjer obćnita dužnost pod oruzjem služiti. Ova dužnost se za počne vu dvajsetim leto i traja devetnajst lét. Regrule vu tri razrede rezdeliju. Prvi i drugi razred pod stalno vojsku spada, tređji pak je narodna garda. Vu mirnim vremenu Talijanski orsag po priliki 700 hiljada stalne vojske ima.

Kad se je boj započel, talijanski kralj telegrafiral je našemo kralju, da do zadnje vure neutralen ostane i brinil se bude, da skim predi mir nastane. Od ove vure počemsi je s taki k boju priplavlal. Candona general je s celóm moćjom vojsku k tomu pripravlal. Talijanski orsag denes je vu takvim položaju, da dvanajst bojnih sborov more na noge postaviti. Vu svakim sboru je 38 hiljada vojnika. Na dalje ima tri kojeničkih vojnih sborov i druge k tomu spadajuće čete. To sbije po priliki 660 hiljada vojnika. K tomu spada još popriliki 250 hiljada rezerve i 450 hiljada gardistov. Talijanski orsag dakle vu okrugnim broju do jeden milljun ljudstva more pod oružje spraviti.

Talijanski pešički 65 milimeterni Mannlicher-Carcano pušku imaju. Sto batrijih kanonov ima, koji su 75 milimeterni iz Krupp fabrike. Žmekhi kanoni su 9, 12, 15 i 21 centimeterni, takodjer iz Krupp fabrike.

Taborska flotta četiri morsko postajališće ima : Spezia, Nápoly, Venezia i Tarento. Talijanski orsag ima 14 dreadnoughte (ori-jaške ladje), 19 okloplene ladje, 4 okloplnih ladjah, 40 vekših i 68 menjših torpedo ladjah, na dalje pak dvajsti pod vodóm plivajućih sa 37 hiljada vojnikom. Na morju je zapovednik abruzzoi herceg, kraljov brat

Dakle talijani stom vojskom hoćeju nas iz svéta retirirati, srbom, montenegrovcom, francuzom, englezom i rusom napomoć biti, turćine nadvladati, Tripolisa braniti i Nemškoga orsaga vuništiti. Malo preveć velikoga cilja si je zel on orsag, vu kojem svako leto na hiljada od glada pomerje i vu kojem orsagu takva buna bude nastala, kak prvo odlučno bitku sgubi, kakvo je još svet né videl.

Dobro veli naš muder kralj »neje nepoznati neprijatelj«. Poznamo ga dobro, ali bude i on nas još bolje spoznal. Ako smo se né pred rusom prebojali, koj je skorom deset milljun soldata poslal vu oženj, koj je na svaki koračaj jeden kanon imel, koj

je dosta stroška i municije imel, tak mi-limo, da niti pred onim se nebudemo prebojali, koj svojim soldatom drugo nemore dati, kak polentu i to né za dosta.

Pred polentum nebudemo retirerali!

Bombardiranje Rimini varaša.

Hora Gyuta naših slavnih taborskih ladjah jeden mariner pisal je roditeljom, kak su bombardirali majšu 24-ga Rimini talijanskoga varaša i okolicu.

— Pont osem vur je bilo — piše mariner — kad smo gori potegli željezne mačke. Naša ladja se zadnja genula ob poldeveti vuri. Lépi mesečni večer je bil, niti naj menjši veler nas je né mešal na morju, kad da bi sam Bog bil štel, da tibo i mirno vrème bude, kad nepoštenoga neprijatelja, bivšega saveznika, kaštigali budemo. Pomalem smo išli napré, prednami osem torpedo ladje. Potlam šest su nas ostavile i samo sđvemi smo išli jednako proti Rimini varašu. Svaki clovek je na svojim mestu stal i mirno smo čekali, kaj se bude pripetelo. Ja sem pred svojim štukom stal i nemirno sem čekal, kad dojde zapoved : »Cilj . . . oženj!« ali na to je né došel red tijam vjutro do četre vure. Sad je došel jeden talijanski Parseval aeroplan, ali hitro smo ga s menjšami štuki i mašinpškami pretirali.

— Kak dođem na krov, rezide se jutrašnja meglja i vidi se sdaleka lépi varaš Rimini. Kad sem se sim, tam sgledal, već je došla zapoved, da pripravni naj budemo. Za pet minut ogłosi se prvi štuk, da prebude talijane i da njim na glas da, da i denes naj tak zijaju, kak su večera : »E viva la Guerra!« — Živio tabor! Ali kak se vidi, denes né su tak segurni, jerbo taki na prvi glas štuka vu rubačaj bežiju vu cirkvu, jerbo to dobro znaju, da »divji magjarski mariner« nebude na cirkvu štrélal.

— Dvajsti minut smo blokiralí varaša bez toga, da bi samo jedenput bili sterlili. Dakle dosta vremena smo dali hitvalnim brigantom, da si nevolno življenje obraniju. Pet vur i deset minut je bilo, kad smo počeli željeznoga mosta štrélati. Dva dvajstičetiri centimeterni i tri devetnajst centimeterni štuki su pokazali, kaj su mogući napraviti. Napravili su to, da prék moste nebude se tak hitro nišći vozil. Zatem je došel lépi i krasen kolodvor, koj isker kre morja je napravleni.

Bormeš s veseljom smo na njega cilali. Postali smo četiri dvajsti četiri centimeterne i sedem devetnajst centimeterni bombih. Néje moći »spisati, kaj su ove ocelnate kuglje delale. Kaj su napravile ove jedenađst bombe. Čete vaggone su vu zrak hitle, koji su tak vu zraku létali, kak mali metalji. Kolodvora pak su svega vđrum zrušile.

— Od zaja su još šibična i od puškinoga praha fabrike bile. Lépe na tri štoke zidine, poleg cirkve su stale. Prvi oficir opomenul nas je, da naj pokazemo talijanóm, da zuamo ciljati, ali tak, da cirkvi nikaj nebude. To smo anda pokazali tak, da smo fabrike vđrum porušili bez toga; da bi cirkvi najmenje nasškodili bili. Dalje moreju si vu cirkvi premišlavati nepošteni briganti, da Bog nekaštiguje s botom. Zatem smo još pet minut pred varašom stali i onda smo se obrnuli i pomalem nazat odišli. Tak smo se spričavali Rimini varaša. Ob jedenađst vuri i trideset minuti smo došli nazat

dimo, gde su nas jako svelikim veseljom čekali. Tak su naše ladje prvi dan na šeststo kilometrov dugi liniji bombardirale sve kre morja stojeće varaše, da previdiju izdajniki, da boj je ne igraća. Prvi dan i to taki prve vure, kak su nam talijani boja poručili, naše ladje i naši zrakoplivci veksi kvar su napravili talijanom, kak je pol Tirola vredno, kojega i tak nigdar zadobiti nebudo mogli, jerbo vu Tirolu su još višesi bregi, kak vu Karpati. Pak ako su rusi strahovitnom močjom ne mogli preč Karpatov vdrti, onda talijani još menje budo mogli preč Alpok zvanih planinah dojtji vu Tirolu ili vu Krajni.

Kaj bude talijanom hasnilo, ako vu Alpok planinah tuliko ljudstva sgrabiju, kak su rusi vu Karpati. Rusi pak su vu Karpati ravno pol milijun ljudstva sgrabili i nazadnje spolno su morali pobećti. Talijani ravno tak budo shodili i to njim treba bude. Ne su šteli skorom pol Tirola s lepami varaši zabavad, neg sad nezmero krvi pretociju pak nikaj nebudo dobili.

Od denešnjega dana pak za svakoga nepoštenoga človeka tak budo rekli po celim sveto: »Folišen je, kak talijan!«

Gospon Nega.

Pripetilo pak se je to jos za onu vreme, kad je čakovečka preparandija još vu starim gradu bila. Svi daki ne su mogli vu preparandiji stanovati, nekoi su po varašu bili razdeljeni. Pet su bili pri »magjaru« na kvarturu.

Jedno popoldan žalostno vizitiraju prazne žepi i milo gledaju na klinčenicu, ali bi bilo moći još nekaj zaločiti. Bormeš na klinčenicu je samo jeden lépi zimski kaput i jedna astrakan kapa visela. Od toga pak se je Jóska ne štél odtrči.

Žalosten položaj je S Jancsi pretgrgel, koj je svoje pajdaše pohodil.

— Dečki! Dobro misel imam! Bez svakoga stroška dobro budemo večerjali i dosta budemo pili. Njeje treba nikaj drugo, kak prazen zaludec i suho grio.

— To imamo svi, — kerčiju jeden za drugim.

— Pri Sveti-Jeleni je novi kerčmar, on nas još ne pozna. Ja si obličem Joškov kaput i zemem njegovu kapu. Vi pak zmorite dva seksare i za pol vure dojdite za menom. Nikaj se ne bojite. Ostanu kaput i kapa, vas pak samo dva seksare bude koštala cela zabava. Dobro budemo pili i jeli, vi platite dva seksare i drugo pustite name. Svi su k tomu privolili.

Jancsi je odisel proti krčmi i kad je nuter došel lépo se poklonil.

— Dobar dan, gospica! Sami ste! Gde pak je gazda?

— Njeje došel još d mo, ali to nikaj ne škodi, kaj zapovedaju?

— Sam neznam! Prokleti biroši tak dugo ne dojdeju. Ja sem sveto križki išpan, po znoje sem postal biroše na Črnu mlaku. Gaženjaki bršćas pijeju na fraterski oštariji. Ovdje je budem počekal. Imate dobro vino?

— Imam! Villanji, badačonji, medjimursko.

— Dajte mi jeden liter badačonji, ako nebude preveč.

— Prosim! Kuliko samo hoćete, makar celo pivnicu.

Za onu vreme Szalai je točil na groskoski oštariji. Mutika donese vina pred iš-

pana i radostno gledil mladoga človeka, koj na nikakvo truncanje neje štél kaputa doli sléćti.

— Hvala, nebudem se slékel, taki dojdeju biroši. Neg ja bi zatoga nekaj jel, ako imate kaj gotovoga.

— Imam prosim, dvě guske sem s pekla, zutra je sréda i navék k semu nekaj pripravim.

— Ejnje, to dobro bude. Donesite jeden fertal, ali žurite se, doklam ne odleti.

— Oh! pečena guska nebude odletela.

— Nono, neje znali naprě!

Išpan vtek počme jesti i piti. Med tem toga dojdeju pajdaši, koji naglas krečiju »jónapot kivánok, jónapot kivánok!« i se-deju se k jednomu drugomu stolu.

Mutika hitro se k njim obrne i popita:

— Kaj zapovedaju, mlada gospoda?

— Prosimo jeden liter vina.

— Badačonji ili villánji zapovedaju?

— Najite se norca delati. Némamo mi vezda za takvo vino peneze. Onoga po dva seksare donesite.

Dobiju liter vina i rezlōčiju ga vu pet kupice. Bormeš vu litro je malo ostalo.

Jancsi si počme lépe mustače frkati, obrne se k susednomu stolu i popita:

— Draga gospoda! ne ste vi iz čakovečke preparandije?

— Je smu, prosimo dragi gospon.

— No, ja pak sem sveto križki išpan. Sedite se k mojemo stolu. I ja sem ne zdavnja škole zvršil, znam da diaki malo drobnih penez imaju. Izvolite sim dojtji.

Dečki ne su se dali dugo zvati i se-deju se okolo išpana.

— No krčmarica, vino donesite! Deneš ja budem platil.

Vino je taki na stolu bilo.

— Mlada braća, za istino povećte, vi ste segurno i gladni?

Dečki su se malo s ramovali, ali zato su prepoznali, da bormeš su ne siti.

— Prosim draga krčmarica, donesite još pet fertalov guske.

— Taki bude, gospon išpan, prosim samu naj zapovedaju, veli veselo Mutika.

Za pet minut su već svi »brudersafta« pili i do kesnoga večera veselo popevajuć su se zabavljali.

Jedenput samo šest parov oči se blisne, da dečki, dosta bude.

Jancsi serdito skoči gori i zakreči:

— Galženi biroši, već bi ve mogli dojtji i stēm se stauje i vun odide.

Dečki su još lertal vure čekali, ali išpan je ne došel nazat.

— Platimo! Imamo jeden liter vina, tessék, ovdje su njim dva seksari.

— Počekajte još malo gospona išpana.

— Nemoremo, išpan je dobre vole, on bi nas do jutra ovdje zastavil, kaj bi nam gospon direktor rekel.

Odisli su. Krčmarica pak je zabavad čekala išpana, neje došel niti do jutra. Krčmarica previdla je, da su ju vkanili. Vjutro o pol osmi vuri spravi se pred stari grad i čeka.

Okolo osme vure dojdeju naši dečki. Jancijovo oko takispazi krčmaricu i rakreči:

Tyüh! Ne je dobro! Tam stoji mutika. Vi samo idite, ja budem ovdje kre pila odisel i odzaja dojdem nuter.

Tak je i bilo. Dečki su još popitali krčmaricu:

— Koga čekate, draga gospica? Morebiti i vi se hoćete vu školu zapisati?

— Nećem ja diak biti, veli serdito Mutika, neg vi ste me včera vkanili.

— O, prosimo, mi ne, mi smo naše platili, drugo pak je na išpanov račun išlo.

Ali ženska neje verovala, neg je jednako k direktoru išla. Direktor je taki prepoznal šteta banda je to bila i taki pozove prvoga razreda vu kancelariju. Svi su došli, samo Jancsi ne.

No, draga ženska, šteti je smed ovih išpan?

Mutika pogledne dečke i sprstom kaže: Ov je tam bil, i ov, samo išpana ga ne ovdje.

— Nišci ne fal? pita direktor.

Dečki ne su ufali zatajiti Jancija i za pet minut i on je pred direktorom stal. Mutika taki zakreči:

— Gospon išpan, gospon išpan!

Jancsi prestrašeno pita: — kaj hoće ova ženska zmenum, ja ju nepoznam.

Direktor serdito pogledne Jancija i zakreči: — Nega! Ova reč pak tuliko zlamenteje horvatski: — Lazi!

Direktor opet se oglas:

— Prijatel, Nega! Ova ženska vas tuži, da ste včera tam, kakti išpan deset litrov vina spili i dvě guske pojeli. Istina je to?

— Odprošćenje prosim gospon direktor, ova ženska se je prepoznala. Ja ju nepoznam. Nigdar sem ju ne videl.

— Još jedenput vas pitam. Nega, kaj je istina vu ovi stvari?

— Prosim gospona direktora, nikaj je ne istina, ja niti ne hodim vu onu krčmu.

— Debogje ne hodim, dragi Nega, im su oni rekli, naj se žurim doklam ne odletiju guske. Bormeš odletele su. Najmi gospon Nega barem tuliko platiju, kuliko mene košta, kreći Mutika.

Direktor opet počme govoriti:

— Nega! Zadajič vas pitam, vi ste svetokrižki išpan, ali ne?

— Gospon direktor, ja na svoje pošćenje presegnem, da bog i bogme, ja ne sem svetokrižki išpan pak niti nigdar nebudem.

— Odidite! zakreči direktor.

Kak su dečki odisli, veli direktor:

— Gospica, povećte mi kuliko vam je kvara. Ja sam vam budem splatil. Ali to morete prevideti, da med ovami pošćenami dečki ne ga onoga, koga vi išćete.

Direktor je splatil krčmaricu, koja je vesela bila, da je barem nekaj dobila. Direktor pak je zato rekel Janciju lagati, da se nebi bilo to po varašu rezglasilo.

Društvo pak, koje se je tak lépo zabavljalo, dobilo je računa od direktora. Zapoved je bila: platili ili pak odmah školu ostaviti.

Siromaki kaj su šteli. Ne su imali drugu nikaj zaločiti, kak postelinjov.

Sz. Francek se je dičil po varašu, da nigdar tuliko poplonov i blazin neje dobil vu zalog, kak na tretji dan, kad su diaki računa iz platili morali.

Spavali su pak onda naši diaki na golim strožaku i s vuhum su se pokrivali.

Jancsi pak je za navek ostal: gospon Nega!

Sráy F.

KAJ JE NOVOGA?

Prošnja za mir.

Ab nesrečni denek
I ta strašna vura,
Gda Srbija z rusom
To izgovorila:

Nedaj svetu veru
Krišćansku zatriti,
Kak si sam obćel,
Ve onak izvrši!

*Kaj bude kraljica
Skup ženom strelila,
Strašnoga tabora
Bude porodila.*

*Bože Otec mili,
Vladare pomiri!
Kaj bi tvoja deca
Svi skup dobri bili.*

*Kaj bi tebe Boga
I sinaka tvoga
I majku Mariju,
Hvalili svi skupa.*

*Zapovedi Božje
Moramo zveršiti,
Drugač si nemremo
Duša zveličiti.*

*Zapovedi kralja
Moramo zveršiti,
Domovinu svoju
Svi verno braniti.*

*Budi nam na pomoć
Otec Bog stvoritelj
Sin majke Marije,
Jezus odkupitelj!*

*Da do konca svéta
Ti ostaneš z nami,
Svoju svetu crkvu
Ti čuvaj i brani!*

*O majka Marija!
Moli svoga sina,
Jezusa Kristuša,
Kaj napravi mira.*

*Da cari i kralji,
Zemeljski vladari
Krvi prevljevanju
Bi kraja napravili.*

*Poslušni molitve
Dobrih kršćenikov,
O Jezus na zemlji,
Tvojih namestnikov!*

*Koji te molimo
Skrusena srca,
Smiluj nam se Otec
Ar smo tvoja deca.*

*Budi nam na pomoć
O presveto Trojstvo!
Otec, Sin, Duh sveti
Vu jednom Božanstvu!*

Kotor. Margyetko Márton.
csizmadiamester.

— **Zadobili smo Stanislaua.** Vu Rusko-Polskim i vu Galičiji na ruskim centurmo ne su važneše bitke bile. Od Dnjestr vode na poldan naša ofenziva lépo napreduje i stopram sad pobiraju naše čete on lépi kinč, kojega su okolo Przemysla i vu velikih bitkakh su zaslužile. Slavni naši serégi proganjaju rusa i postigli su Kulaczkove-Korsov liniju, od Kolomeje na sever pak su sve brežuljke i brege zadobili. Devetoga na večer ulazili su vu Stanislau i ideju proti Haliču. Ov dan su naši opet 5570 rusov polovili.

— **Na srbski grancii.** Po veliki bitki koju smo pri Gorlici zadobili, kad su to pri Drina vodi stojeći regimenti počuli orijaški su počeli »hurra!« kričati na čelim dugim frontu. Prék Drine srbi su odmah »alarm« puhali, jerbo su mislili, da n.š. na šturmnu ideju. Ali na mesto praskanja pušk.h, veselo su naši vitězi himnusa pėvali. Juniuša tretjega iznenaden dogodaj se pripetil. Prék Drine stojeći srbi tak med devetom i desetom vurum prek su k našim kričali: »Pao je Przemysl.« Potlam pak nemški: »Przemysl ist gefallen!«

Naši ne su znali, kaj zlamenuje to. Okolo pol jedenajste vure i naši su dobili jeden kratok telegram: »Przemysl je od jutra opet nas!«

Srbi su dakle predi znali, kakva nesreća je postigla ruskoga šerega vu Przemyslu. Naši dečki koji su na južnim bojnom polju, on dan su duplit menaž dobili i čeli dan su se svakojačke vesele pesme čule. Srbi su je čeli dan mirno poslušali. Takov dan je to bil na donjni granici, da čeli dan niti patrole su nē jedenput sprozile pušku. Jedni, drugim su mir dali.

— **Citta di Ferrara ober Fiume.** Tak se zove jeden talijanski luftbalon, koj je devetoga ovoga meseca vjutro okolo tretje vure doletel na naš kraj i na Fiumu četirinaest bombih hitil, koje su nē veliki kvar napravile. Sveskupa stanovnik su se na veliko praskanje prebudili i vun na vu licu isli gled, kaj je to za čudu. Jedna bomba je četiri stanovnik lehkno plezerala. Naši štuki i mašin-puške nē su dopustile, da se duže ober varaša zadržava. Kak se je luftbalon nazat obrnul, sdigne se vu zrak naš L 48 zvani hidroplan, kojega je Kla-

sing lejtinart vodil. Nē dalko od Lussine dostigle je luftbalona i počel je na njega iz mašin puške strėlati. Strahovitna borba se je započela vu veliki visini. Iz luftbalona takodjer su trėlali. Nazadnje naš L 48. hidroplan došel je ober luftbalona i hitili su iz njega bombu na luftbalon, koja ga je predrla i tri talijanske soldate zaklala. Dva oficire i pet soldatov su naši od smrti obranili i žive vlovili. Kad su to vu Fiumi počuli, veliko veselje je nastalo po čelim varaša.

— **Potoplene ladje.** Iz Margatea javiju, da Menatier zvano belginsku ladju je jedna nemška podvodom plivajuća ladja s torpedom trofila. Pod oficir, podmašinista i šest marinerov je srečno došlo vu Margatea postajališči. Kapitan, njegva žena i čerka, prvi oficir, kalauz i dvanajst marinerov je zuiknolu. Ladja za deset minut se vtopila.

Takodjer »Adolph« zvano rusko ladju je jedna nemška pod vodom plivajuća ladja potopila. Neprijatelji su već strahovitno strahom od nemških pod vodom plivajućim ladjama. Dan ne mine, da nemci dve, tri, negda pak i više ladjih nebi potopili. Englezke i ruske novine serdito pišuju, da nemci još jedenput tuliko pod vodom plivajućih ladjak imaju, kak su pred bojom.

Turčini pak su pri Dardanellak klanjcu potopili više francuzkih ladjah, koje su ravno soldadžiu štete na turski kraj spravili. Kad su turski štuki prvo ladju trofili, odmah se je prehitila i za kratko vreme zesvim skupa je pod vodom bila. Koji su na ovi ladji bili, svi su se vtopili, nikoga su nē mogli obraniti. Zatem je veliki panik nastal med ladjama, smed kojih su turski još više trofili i barem neje svaka se vtopila, itak su je kuglje tak oranile, da duže vremena je nebudo mogli nucati.

Rusi sprazniju Lemberga. Jednoga družtva činovnik, koj je englezki podložnik, pred nekojim danom vu Lembergu je hodil. Odonut je vu Bukarest otišel i pisal je svojim poznancom vu Beč, kaj je sve vu Lembergu videl i spazil. Vu listu potvrdil taj glas, da rusi spraznili budo Lemberga. Ruskih oficirov i činovnikov žene su već udišle iz Lemberga. Iz leberskih špitalov su sve betežnike vu Rusiju zvozili. Ruski tergovci su već takodjer otišli nazat dimo. Vu Lembergi su već previdli rusi, da naše i nemške šerege nebudo mogli zastaviti. Sveposut je takov glas, da vu ruskim velike bune su i više magazinov, gde je pušk.nprah i svakojačka municija bila, buntari su vu zrak pustili. Ova stvar bolje boli ruse, neg da bi dva bojeve zборе hili sgubili, jerbo već tak malo municije imaju, da nigdi nemojevu se duže vremena braniti. Pawlowzow general opomenul je englezke tergovce, da naj odideju iz Lemberga, jerbo ako savezniki prevzemeju varaša, brščas je interněrali budejo, ako tam ostaneju.

— **Talijanski zarobljeniki.** Iz Laibacha pišuju, da vnedelju su dopelali prvi transport talijanskih zarobljenikov, dva oficire i 165 prostih, svi su iz 30 ga napuljskoga regimenta. Vu Izonzo klanjcu su je naši polovili. Nekoji su još nē sedemnajst lét stari. Nē su najbolje opravieni, nekoi su već vezda podrapani. Jako su se veselili, kad su ojim naši kapenjkje dali. Jeden oficir svoji familiji je lista pisal vu Talijansku, vu kojem piše, da božja čuda se pripetila i samo tak je mogel vu življenju os-

tati. Njegva divizija čisto se je vunistila. Jako se je začudil, da naši stranjskami robitak lépo baratujeju.

— **Mržnja med srbi i talijani.** Francuzke novine pišuju, da srbi iz Nisa i Elbasana velike čete spravljaju vu Durazzo i proti morju. Novine pišuju nadaše, da Srbia nigdar nebude dopustila talijanom, da Durazzo zavzemeju. Nebude Srbia dopustila, da talijani vu Albaniji gospoda budo. Srbia zahtěva od talijanov, neg mir daju onomu, kaj Srbiju ide i sbog česa je Srbia tuliko krvi preljala.

— **Velika bitka na čelim galičinskim frontu.** Bitka od Jaroslaua na ishod na čelim frontu se je rezvila. Na čeli liniji strahovitna bitka se je započela, jerbo rusi s čelom moćjom su se počeli braniti. Na čelim frontu naši dobro stojiju, kaj se i stoga vidi, jerbo zadnje dane opet su više hiljada rusov polovili, nekoje štuke i mašin-puške odzeli. Ruski robiti jako se tužiju svrho toga, da nēmaju dosta municije.

— **Najzadnješi englezki sgubiček.** Od juniuša prvoga do juniuša 15 ga sgubili su 1287 oficirov i 33, 369 prostih soldatov. S med oficirov mrtvih je ostalo na bojnom polju 366. Vu ovaj sgubiček englezki nē su vraćun zeli one, koje su iz Azije i s Afrike vu Europu na vozili, jerbo ove niš neraćunaju, da bi ljudi bili. Tak dela Englezia svojim narodom.

Pěsma tugujućih regrutov.

*Oh! kak je življenje na svētu nesrećno!
To smo doćekali, kaj mislili nesmo.*

*Kak je ve žalostno na svētu živeti,
Oh! ti tužen človek! malo si premisli.*

*Ar su nam otišli dobri gospodari,
Dobri gospodari i mladi junaki.*

*Svi mladi junaki i sva deca mila,
Pomori vam vezda Jezus i Marija!*

*Zgubila je sina vnoqa majka mila,
Koga je vu srcu najviše ljubila.*

*Device Marije ovo nam je pelda,
Da je izgubila sina jedinoga.*

*Kam se god oglednem, sve se žuhko plaće,
Sve se žuhko plaće i žuhko zavjave.*

*Oj! ti srbska ruka, kak si nemila ti!
Zbog te vnoqi parek bu moral vumreći.*

*Oh! ti dragi Jezus, Otec milostivni!
Mi smo zagršili, tebe žalostili.*

*Za nas grešne ljudi ti si čudaj trpil
I na križnom drěvu dušu svoju pustil,*

*Da bi te mi mogli na svētu hvaliti
I vu našoj stiški za pomoć prositi.*

*Da nam Bog ljubleni toga glasa čuti.
Da na bojnom polju ču se pomiriti.*

*Kršćeniki dragi, vu tem tužnim boju,
Molimo se za nje, ki za nas trpiju.*

*Oh! daj dragi Bože nam ve zadobiti
I Ferenc Jožefu dugo lét živeti!*

*Vilmošu cesaru daj dugo živeti!
Da bu mogel svigdar nam na pomoć biti.*

*Veza se spričavam prijatelji mili,
Koji ovu pěsem budete čitali.*

*Ja vam svem skup rećem, naj bu svaki stalen,
Bog nas sveskup čuvaj na sve vėke Amen!*

Felsvidfalva **Krancsecz Jakab**

GABONA ÁRAK / CIENA ŽITKA

MÉTERMÁZSA	1 METERCENT	K
Buza	Pšenica	40—
Rozs	Hrż	30—
Arpa	Ječmen	25—
Zab	Zob	25—
Kukorica uj	Kuruza suha	26—
Fehér bab uj	Grah beli	102—
Sárga bab	Grah zuti	100—
Vegyés bab	Grah zmesen	100—
Kendermag	Konopljeno seme	50—
Lenmag	Len	50—
Tökmag	Košćice	50—
Bükköny	Grahorka	80—

Hepp Ede, pekar Csáktornya

Rákóczi-utca híze broj 18. poleg Kraljevskoga suda.

Ima takaj trgovinu od najbolše vrsti **VAPNA.**

Koji treba zazidanje, može ga dobiti u svako doba doma pri njemu uz najfalesu cėnu. Koji treba cėli vagon dobi vapno čisto fal. Trži cėpanoga suha bukova drva ilapora na vagu.

668 63—*

STOCK-COGNAC MEDICINAL

SZAVATOLT
::: VALÓDI :::
BORPÁRLAT

❖
**CAMIS ÉS STOCK gőz-
pároló telepéből Barcola**

❖
COGNAC-CŐZFŐZ-
DE, ÁLLANDÓ HI-
VATAL. VEGYI EL-
LENŐRZÉS ALATT

612 2—65

❖
KAPHATÓ MINDEN JOBB ÜZLETBEN!

**Egy fiatal segéd és
egy jó erkölcsű
fiú - tanulónak
felvétetik**

614 1—1

**Hirschsohn Testvérek rő-
főkereskedésében Csáktornyan**

A Csáktornyai Takarékpénztár R.-T. igazgatósága a tisztelt gazdaközön-
ség tudomására adja, miszerint a Magyar Kir. Postatakarékpénztár által

zöld terményekre nyújtandó előlegeket

ezen intézet részére a gazdaközönségnek folyósítja. Előleg adatik rozs, buza, árpa, zab és repcére a saját szükségletet meghaladó várható termésre, melyet a gazda learatni, elcsepelni és a rendelkezésére bocsátandó zsákokban a kellő időben tudomására hozandó címre elszállítani tartozik, melynek ellenértékét a magyar kir. magas kormány által megállapítandó legmagasabb áron az igénybe vett előleg levonása után kezeihez kifizetjük.

Az előleg kamatlába másfél százalék az Osztrák-Magyar Bank váltó-
leszámitolási kamatláb felett, jelenleg tehát 6½%.

Jelentkezéseket szívesen vár a

Csáktornyai Takarékpénztár R.-T. Csáktornya

Csáktornyai Takarékpénztár R.-T. (Csáktornyai Šparkassa) ravnateljstvo
daje na znanje poštuvanim, da kroz kr. ugarske Poštašparkasse

na zelene plodine pružane unaprede

strana ovim zavodim obćinstvo gazdim izplati. Unapred se daje na hrż. pše-
nica, ječmen, zob i na repicu na osim svoju potreboću, kaj se mora čekati
porast; koje gazda dužni je požeti, mlatiti, i u vreće, koji se budu mu na
razpolaganje pustili, u potrebnu vrėme njemu na znanje donešeno napis od-
premiti. Kojemu protivnu cėnu kroz kr. ug. vlade na najvećšu potvrd-
jenu cėnu budemu splatili, onomu unapredu odbijanje, kojega je u tražbu vzel.

Unapredov procent je 1½ nad Osztrák-Magyar Bank veksliodplać-
vanje procenta, dakle nazočno 6½%.

Prijavljenje srdačno čeka

Csáktornyai Takarékpénztár R.-T. Csáktornya

616 1—1

Hirdetmény.

*Bottornya község előljárósága ezennel közhiré teszi, hogy
Bottornya község és bottornyai urbéresek*

vadászati joga

*1915. évi június hó 27-ik napján délután 3 órakor a bot-
tornyai körjegyzői irodában megtartandó árverésen bérbeadtik.*

*Feltételek a bottornyai körjegyzői hivatalban a hivatalos
órák alatt megtekinthetők.*

Kelt Bottornyan, 1915. június hó 10-én.

Larnszak István
körjegyző.

618 1—1

Hranilovic Simon
községbíró.